

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN 9/2022

Milí farníci, drahé sestry a bratři.

V srdci mi doznívá nedávná cesta do Nepálu, kterou jsem mohl absolvovat díky velkorysosti mých spolupracovníků i vás, farníků. Opustit farnost na delší čas čerstvě po nástupu není zrovna ideální, ale když se vše podařilo zajistit, mohl jsem vycestovat na životní pouť do vysokých hor.

Jistě bude pro zájemce možnost bližšího vyprávění s promítáním fotografií, nicméně mi dovolte několik myšlenek. O cestě do Himalájí na trek zvaný Everest jsem se dozvěděl letos v únoru. Přiznám se, že to ve mně vzbudilo velký zájem, přihlásil jsem se a začal se pomalu připravovat. V dubnu jsem se dozvěděl o změně farnosti a začal jsem pochybovat, zda je to dobrý nápad. Nicméně při zpětném pohledu jsem za tuto cestu velice rád, protože šestnáctidenní putování mezi nejvyššími horami světa uzavřelo celkem složité období radikálních změn v mém životě.

Po sedmnácti letech předat pět farností, fyzicky se přestěhovat na druhý konec diecéze a přebrat tři farnosti zde byl náročný úkol. Během dlouhého putování jsem mohl v srdci přemýšlet nad vlastním životem i nad událostmi, které se za dvacet let mého kněžství udály. Při pohledu na úžasné vrcholy hor nebo naopak hluboká údolí s překrásnými jezery a řekami jsem pocítil nesmírnou velikost Boha, který je stvořitelem a původcem krásy vesmíru, planety Země i každého z nás.

Prožíval jsem radost s vědomím, že jsem součástí Božího stvoření a Bůh se mnou počítá, jako počítá s každým z vás. Je úžasné najít své místo v obrazu Boží mozaiky, v níž jsme každý důležitým kamínkem, bez kterého by byla nekompletní. Prvním hlubokým zážitkem z cesty je pocit velikosti a krásy milujícího Boha, který stvořil tento svět pro nás a zároveň mě obdaroval životem, který potřebuje k dosažení svého stvořitelského díla. Cítím v sobě velkou touhu být tam, kde mě Bůh chce mít.

Druhý prožitek se týkal zdraví. Zní to možná příliš jednoduše, ale mám zážitek z loňského roku, kdy jsem přechodil plicní embolií, a dva roky předtím jsem měl pád se silným otřesem mozku a zřejmě jen díky přátelům, kteří mě doprovázeli a poskytli mi první pomoc jsem stále zde. Tyto dva zážitky mi v horách vypluly v mysl i já si s velkou vděčností uvědomoval, že jsem dostal zpět dar zdraví duše i těla. Při dlouhých stoupaních až do výšky 5 500 metrů nad mořem jsem děkoval za dar života, který mi Bůh dává, a cítil jsem touhu s tímto darem dobře hospodařit. Pokud je to tedy možné, je třeba o zdraví duše i těla pečovat z lásky k Bohu, a těm, kteří v těchto oblastech strádají, je třeba na cestě pomáhat.

Třetí zážitek se týkal naší víry. Bylo nádherné vidět lidi jiných náboženství, především hinduismu a buddhismu, jak se modlí. Navštívili jsme klášter tibetských buddhistů uprostřed jejich meditace nebo jsme viděli obyčejný život Nepalců, kteří se modlí stále. Na druhou stranu jsem si uvědomoval dar poznání Boha v křesťanské tradici: jako Boha Otce, Syna Ježíše Krista a Ducha svatého. Naše modlitba může být ještě hlubší, protože jsme poznali Boha jako Lásku, Boha, který stojí u dveří našich srdcí a touží po setkání s námi. To poznání i pozvání jsem prožíval velice silně.

Vstupujeme do doby adventní, která se vyznačuje přípravou našich srdcí na setkání s Kristem, naším Pánem a Spasitelem. O Vánocích se chce Bůh zrodit v jeslích našich srdcí.

Požehané svátky narození Krista přeje každému z vás otec Vladislav

Z OBSAHU

Aktuality	02
Vánoční bohoslužby	05
Z chrámu svaté Barbory	06
Správa památek	07
Farní knihovna	08
Pastorační rada	09
Církevní mateřská škola	10
Církevní gymnázium	11
Charita	12
Sto let od smrti Mons. Vorlíčka	13
Výstavy na okraji zájmu	13
Rozhovor s Romanem Ševčíkem	14
Fejeton	16
Kalendář akcí	17

TIRÁŽ

ZPRAVODAJ
farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín
9/2022

Vydáno: 20. 11. 2022

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín.

Vydává:

Římskokatolická farnost – arciděkanství
Kutná Hora,
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
Tel.: 327 512 115
www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová
tel.: 739 036 987
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 19. 01. 2023

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky
krátit.

KONTAKT NA KNĚZE

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se třeba jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte se obrátit na duchovního pastýře farnosti:

P. Vladislav Brokeš, arciděkan
tel.: 731 402 221
e-mail: vladislav.brokes@khfarnost.cz

AKTUALITY

Úmysl mši svatých

Intence na další kalendářní rok je možné si od adventu zapisovat u Ladislava Svobody v sakristii kostela svatého Jakuba nebo na arciděkanství u Jaroslava Boušky (tel.: 731 604 607, e-mail: jaroslav.bouska@khfarnost.cz).

Intence (zvláštní úmysl mše svaté) je námi formulovaná modlitba (za živé i zemřelé, poděkování či prosba), kterou během mše svaté svěčujeme Bohu. Při zapisování intence dárce předá finanční obnos, tzv. stipendium, který je určen pro potřeby kněze, viz Kodex církevního práva, kánon 946:

„Když křesťané dávají stipendium, aby dle jejich úmyslu kněz sloužil mši, přispívají k prospěchu církve a podílejí se tímto darem na její péči o vydržování služebníků a na jejích činnostech.“

Doporučená výše stipendia je 200 Kč. Duchovní správce farnosti má také povinnost o nedělích a zasvěcených svátcích sloužit mši svatou za jemu svěřený lid. Proto jsou během roku slouženy intence za celou farnost. Tato mše má tu „výhodu“, že ji mohou všichni členové farnosti považovat za svou a při mši předložit Bohu svůj vlastní úmysl.

Během roku může docházet ke změně pořadu bohoslužeb. Je tedy nutné sledovat aktuální ohlášky, protože například z důvodu zrušení mše svaté může být daná intence posunuta na jiný termín.

-red-

Duchovní péče v nemocnici

Od letošního května nabízí kolínská nemocnice službu nemocničního kaplana. Je jí pověřen římskokatolický kněz P. Jaroslav Batóg (tel.: 603 162 104, e-mail: jaroslav.batog@nemocnicekolin.cz).

Jeho úkolem je lidsky a duchovně doprovázet a být nablízku těm, kdo ho požádají. Obracet se na něj mohou pacienti, jejich rodiny, ale i zaměstnanci, a to bez ohledu na své vyznání či světonázor. Kaplan je jim k dispozici pro rozhovor, modlitbu, četbu Bible či jiné duchovní literatury i pro udělení svátostí.

V kutnohorské nemocnici není služba nemocničního kaplana v užším slova smyslu ustanovena, pro zájemce o duchovní službu je však ve stejném duchu k dispozici P. Vladislav Brokeš (tel.: 731 402 221, e-mail: vladislav.brokes@khfarnost.cz).

Oba kněží jsou ochotni po domluvě přijít do kterékoliv z obou nemocnic, P. Vladislava můžete také pozvat v rámci jeho farností k nemocnému domů.

-red-

**Římskokatolická farnost –
arciděkanství Kutná Hora**

Diecézní měsíčník Adalbert

S novým církevním rokem připomínáme nabídku diecézního časopisu Adalbert, který vychází každý měsíc. Najdete v něm aktuální informace, přehled o životě v diecézi i o činnosti různých diecézních středisek a projektů, pohledy do historie, rozhovory s inspirativními osobnostmi i teologická okénka. Časopis je pravidelně k dostání i v našem kostele svatého Jakuba, zájemci o pravidelné čtení si mohou objednat předplatné na e-mailu adalbert@bihk.cz. Pokud s objednááním potřebujete pomoci, neváhejte se obrátit na farní kancelář.

-red-

Adventní věnce

Novinkou letošního adventu bude umístění adventního věnce na veřejném prostranství před chrámem svaté Barbory. Na místě, které se přes den hemží návštěvníky Kutné Hory a kam vedou kroky řady místních občanů při večerních procházkách, chceme nabídnout tento tichý, ale výmluvný a srozumitelný symbol očekávání příchodu Ježíšova světla a pokoje. K požehnání tohoto adventního věnce se sjedeme v sobotu 26. listopadu v 16:30 při krátké pobožnosti, jejíž součástí bude modlitba za mír na celém světě. Můžete s sebou přinést i své vlastní adventní věnce, které rovněž požehnáme.

Adventní věnce se budou jako obvykle žehnat také při mši svaté o první neděli adventní, v 9:00 v kostele svatého Jakuba.

Originální adventní věnce nabídne Církevní mateřská škola svatého Jakuba. Vznikat budou při adventní tvořivé dílně přímo ve školce, pod rukama dětí, rodičů, učitelů i dalších dobrovolníků, kteří jsou tímto zváni: přijďte v pátek 25. listopadu v 15:00. Věnce bude možné zakoupit na témže místě od 17:00 nebo v neděli 27. listopadu před a po mši svaté v kostele svatého Jakuba. Věncem je možné si i předem objednat na e-mailu materska.skola@khfarnost.cz nebo telefonu 731 191 017. Koupí věnce přispějete na projekt proměny a rozšíření zahrady mateřské školky.

-red-

Svátek svaté Barbory

Svátek patronky Kutné Hory letos připadá na neděli. Oslavíme ho tedy poutní mší svatou v chrámu svaté Barbory již dopoledne, od 9:00. Vzácnými hosty budou členové Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů České republiky. Barbora je rovněž jejich patronkou, o jejím svátku se od nepaměti scházejí, při bohoslužbách vzpomínají na své zesulé a nemocné kolegy a modlí se za příznivý budoucí rok. Při příležitosti 25. výročí cechu nechali vyhotovit ručně vyšívaný cechovní prapor, jemuž bude požehnáno právě při mši svaté v chrámu svaté Barbory.

Svátek svaté Barbory je tradičně také dnem, kdy se rozsvěcí vánoční strom na Palackého náměstí a atmosféra čekání na Vánoce se rozhostí po celém městě. Po celý den bude na náměstí předvánoční trh, připraven je i doprovodný program (najdete ho v kalendáři na webu kutnahora.cz), který vyvrcholí v 17:30 samotným rozsvícením stromu. Tento okamžik bude uveden slavnostním slovem starosty Lukáše Seiferta a arciděkana P. Vladislava Brokeše.

-red-

Setkání s Mikulášem

V předvečer svátku svatého Mikuláše, v pondělí 5. prosince, zveme všechny děti k setkání s tímto světcem, proslulým svou štědrostí. Z důvěryhodných zdrojů víme, že se chystá přijít děti pozdravit v závěru mše svaté, kterou budeme ten den slavit od 16:00 v kostele Matky Boží Na Náměti. V úterý 6. prosince mše svatá nebude.

-red-

Roráty

Tradiční ranní adventní mši k počtě Panny Marie budeme v naší farnosti slavit v sobotu 10. prosince od 7:00 v kostele svatého Jakuba, při svíčkách a za doprovodu rorátních zpěvů. Mše bude zaměřena na děti, zváni jsou ale samozřejmě všichni věřící. Roráty budou také každý adventní čtvrtek v 7:00 v kostele svatého Jakuba.

Obdobně se chystají roráty i v sedlecké farnosti, v katedrále Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele, a to 17. prosince v 7:00.

-red-

Duchovní obnova pro děti

Děti, které chodí na náboženství, jsou v pátek 9. prosince od 17:00 zvány na malou duchovní obnovu na arciděkanství. Na programu, který připravuje Patricie Koubská, bude katecheze, tvořivá dílna (děti si vyrobí lucerničky, se kterými půjdou na roráty), společná modlitba i čas na hraní. Na faře je rovněž zajištěna večeře a přespaní. Ráno děti půjdou do kostela svatého Jakuba na roráty, po nich se vrátí na arciděkanství na snídani, ke které se přidají i rodiče. Prosíme o včasné přihlášení dětí u katechetů nebo v kanceláři arciděkanství. Sobotní rorátní mše bude zaměřena na děti, srdečně vítána je tedy veškerá drobotina, i děti, které na náboženství nechodí.

-red-

Adventní duchovní obnova na arciděkanství

Jednodenní setkání a duchovní zastavení se uskuteční na třetí neděli adventní, 11. prosince, od 14:00 na arciděkanství. Zamyšlení na téma, jakým vzorem je nám na cestě za Kristem Panna Maria, povede P. František Slavíček. V 17:00 se přesuneme do kostela svatého Jakuba k večeru chval, při kterém hudbou a zpěvem poslouží skupina Asaf z církve bratrské, bude zde také příležitost k přímluvné modlitbě a ke svátosti smíření.

-red-

Nabídka knihkupectví v sedlecké katedrále

Připomínám nabídku stolních kalendářů a diářů s katolickým kalendářem na rok 2023. Z novinek upozorňuji na vzpomínkovou knihu na otce Eliase Vellu *Otcem pro každého, 365 dní se svatou Faustynou* a mnoho publikací s adventní a vánoční tematikou pro děti i dospělé. Přijďte si vybrat dárky ☺. Koho neosloví knížky, může si v infocentru vybrat sirupy od benediktnů, sušenky a čokolády od sester trapistek, drobnosti z kutnohorské charity a mnoho jiného.

Ludmila Cinerová

Zpovídání před Vánoci

Příležitost ke svátosti smíření bude v pátek 16. prosince, v neděli 18. prosince a ve středu 21. prosince od 16:00 do 18:00. Zpovídat bude P. Vladislav Brokeš a další kněží dle rozpisu v aktuálních ohláškách. P. Vladislav je k dispozici také vždy půl hodiny před večerní mší svatou.

-red-

Vánoční sbírka na podporu Střediska Na Sioně

V posledních letech jsme si zvykli věnovat výtěžek vánočních sbírek Azylovému domu pro matky v tísní v Hamrech u Hlinska. Letos bychom rádi o Vánocích podpořili projekt pomoci potřebným přímo v Kutné Hoře. Prostředky shromážděné v pokladničce (andílkovi) u betléma v kostele svatého Jakuba a výtěžek sbírky při půlnoční mši svaté tentokrát poputují do charitního Střediska Na Sioně. To pomáhá rodinám dětí se zdravotním znevýhodněním. Předem děkujeme všem dárcům.

-red-

Přehled vánočních bohoslužeb v Kutné Hoře a okolí

Štědrý den Sobota 24. prosince	16:00	Kostel sv. Jakuba (bohoslužba slova pro děti)
	16:00	Křesetice (zpívání koled a betlémské světlo)
	16:00	Malín (mše svatá pro děti)
	22:00	Třebonín
	22:00	Sedlecká katedrála
	24:00	Chrám sv. Barbory
Slavnost Narození Páně Neděle 25. prosince	8:00	Malín
	9:00	Chrám sv. Barbory
	9:30	Sedlecká katedrála
	11:00	Křesetice
	11:00	Církvice
Svátek sv. Štěpána Pondělí 26. prosince	7:30	Chlístovice
	8:00	Sedlecká katedrála
	9:00	Kostel sv. Jakuba
	9:30	Malín (poutní mše svatá)
	11:00	Paběnice
Svátek Svaté rodiny Pátek 30. prosince	18:00	Kostel sv. Jakuba (obnova manželských slibů)
Silvestr Sobota 31. prosince	9:00	Sedlecká katedrála
	16:00	Chrám sv. Barbory
Slavnost Matky Boží Panny Marie Neděle 1. ledna	8:00	Malín
	9:00	Kostel sv. Jakuba
	9:30	Sedlecká katedrála
	11:00	Třebonín
	11:00	Grunta
	11:00	Církvice

Otevřené kostely

Kostel svatého Jakuba bude kromě bohoslužeb otevřen veřejnosti také 24. prosince od 14:00 do 16:00, od 15:40 zde bude sbor zpívat vánoční koledy. Ve dnech 25., 26., 31. prosince a 1. ledna bude kostel otevřen vždy od 14:00 do 16:00.

Na Štědrý den bude otevřena i sedlecká katedrála Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele, malínský kostel svatého Štěpána, kostel svatého Vavřince na Kaňku a kostel svatého Jakuba v Jakubu, a to rovněž od 14:00 do 16:00.

Ve všech kostelích bude k dispozici betlémské světlo.

CHRÁM SVATÉ BARBORY

Chrám svaté Barbory jakožto památka a cíl návštěvníků a poutníků má nové webové stránky. Najdete je na adrese chramsvatebarbory.cz, zabruste sem a podívejte se také.

V chrámu se také uzavřela letní návštěvnická sezóna. Níže nabízíme reflexi očima těch, kdo zajišťovali její hladký průběh. Nyní si už zvykají na zimní provoz, který přináší zase poněkud jiné důrazy a příležitosti – o těch třeba zase někdy jindy ☺.

Sezóna 2022 v chrámu svaté Barbory a v informačním centru

Letošní sezóna byla od loňského a předloňského covidového roku podstatně jiná. Měla jsem pocit, že se pomalu a jistě vše vrací zpět takové, jaké jsem to znala z let 2018 a 2019. Tím myslím, že byly momenty, kdy byl celý chrám a jeho přílehlé okolí zaplněno velkým počtem návštěvníků, kteří se přijeli do Kutné Hory podívat. Z let 2018 a 2019 si vzpomínám, že byla návštěvnost složená převážně ze zahraničních turistů. Vše bylo hektičtější, všichni stále někam spěchali. Letošní rok byla návštěvnost hlavně v letních měsících vysoká a složená převážně z českých návštěvníků. Až v září začali ve větším počtu jezdit i zahraniční turisté.

Oproti předcovidovým letům vnímám jednu zásadní změnu, kterou bych nazvala citelným klidem... Lidé se najednou víc zastavují. Už tolik nespěchají. Víc si užívají krásu kostela. Mají čas se posadit do lavic, zamyslet se, pomodlit se či si jen najít čas sami pro sebe. Atmosféra je najednou jiná, milejší a přátelštější. Jsem velmi ráda za okamžiky, kdy si s námi návštěvníci z celého světa i Čech, třeba u vybírání růžence v obchůdku, povídají. Mám pocit, že v tu chvíli jsme ve správný čas na správném místě.

Aneta Kosová, průvodce a informátor v chrámu svaté Barbory

Letní sezóna v chrámu svaté Barbory

Hned na začátku musím říct hlavní myšlenku, s kterou k psaní tohoto příspěvku vstupuji: sezóna byla krásná. A nemyslím to jen z hlediska návštěvnosti. Sama sobě jsem nastavila v hlavě, že už nechci porovnávat dobu předcovidovou, covidovou a pocovidovou. Cestování a chování návštěvníků se velmi výrazně změnilo. Můžeme těžit ze zkušeností minulých let, je ale potřeba velmi dobře sledovat trendy dnešní doby. Lidé chtějí cestovat, chtějí se dozvědět nové věci, ale ještě více než dříve chtějí i klid a komfort. A zároveň velmi oceňují lidský, až individuální a vřelý přístup ke každému jednomu z nich. Každý se chce cítit přijatý a chce si odnést z výletu zážitky, který v něm zůstane znít dál. Dovolím si tvrdit, že se nám daří vytvořit pro naše návštěvníky místo, kde je jim příjemně.

Ráda bych touto cestou poděkovala celému velkému týmu, který se o naše návštěvníky pečlivě staral. Myslím tím všechny stále zaměstnance v provozu, v kanceláři i všechny brigádníky. Od dubna do října do chrámu přišlo 160 302 osob, to znamená, že jsme za jeden den obsloužili v průměru 749 osob. Ověřili jsme si, že jsme dobře fungující tým, a společně už vyhlížíme další sezónu, která snad bude stejně dobrá.

Věřím, že některé z vás zajímá, stejně jako mě, jak jsme na tom s návštěvností oproti letům minulým. Dovolím si tedy porovnat letošní návštěvnost s návštěvností v roce 2019, kdy nás ještě netrápily lockdowny: klesla o 40 % (porovnávám období duben až říjen).

A také ještě přidám číslo za kostel svatého Jakuba. Tam si od dubna do října našlo cestu celkem 40 493 osob.

Kristýna Drahotová, vedoucí turistických služeb

Římskokatolická farnost – arciděkanství Kutná Hora hledá stavebně investičního technika za Ing. Soňu Krejčovou, která odchází do důchodu. Bližší informace přírodnému zájemci podá P. Vladislav Brokeš (tel.: 731 402 221).

Kdy se začnou stavět byty v klášteře svaté Voršily

Pro investiční záměr vybudovat v severním křídle kláštera svaté Voršily 21 bytových jednotek podle projektu Ing. arch. Tomáše Kodeta bylo v září tohoto roku vyhodnoceno výběrové řízení na dodavatele stavebních prací. Ekonomická rada farnosti jednomyslně rozhodla, že zakázka bude svěřena firmě Kutnohorská stavební, s. r. o., která nabídla nejvhodnější řešení stanoveného zadání. Cena dodaných prací je vyčíslena na necelých 34 milionů Kč včetně DPH. V těchto dnech dochází k podpisu smlouvy, která bude uzavřena mezi farností a dodavatelskou firmou a schválena královéhradeckým biskupstvím. Ve chvíli, kdy bude podepsána, se rozběhnou stavební práce. Předpokládaným termínem jejich dokončení je únor 2024.

-red-

Zrestaurované obrazy se brzy vrátí na oltář

Restaurátorské práce na oltářních obrazech *Stětí svatého Jakuba* od Františka Xavera Palka a *Nejsvětější Trojice* od Petra Brandla se blíží ke svému dokončení. Do Vánoc budou restaurovaná plátna připravena k převozu do našeho farního kostela a po Novém roce se můžeme těšit na jejich navrácení do hlavního oltáře. Nejen o nich si můžete přečíst na straně 14 v rozhovoru s restaurátorem Romanem Ševčíkem.

-red-

A zvony zvoní!

Po téměř roční práci restaurátorů byly dva památné svatobarborské zvony Michal a Ludvík znovu umístěny ve věži bývalé jezuitské koleje. Ve čtvrtek 17. listopadu v 17:45 slavnostně zazvonily i spolu se zvony Barborou a Jakubem Maria.

Kutnohořané se prvního společného zvonění dočkali před mší svatou, která se konala v chrámu svaté Barbory u příležitosti státního svátku, na poděkování za svobodu a demokracii. Michal a Ludvík se připojili k nejmenšímu zvonu Barbora, který je po celou dobu v běžném provozu, a také ke zvonu Jakub Maria, který od roku 2017 visí ve věži kostela sv. Jakuba. Lidé tak poprvé slyšeli zvonit všechny čtyři kutnohorské zvony společně a mohli ocenit jejich harmonický souzvuk.

Zvony Michal a Ludvík se vrátily do Kutné Hory 7. října po opravě, které se ujal Petr Rudolf Manoušek, ze zvonařské dílny v holandském Astenu. Menší Michal (z roku 1493, hmotnost 2772 kg) měl vytlučení úderový věnec. Větší Ludvík (z roku 1510, hmotnost 4712 kg) byl uprostřed pláště puklý v délce 220 cm a stal se historicky největším svařovaným zvonom v Česku. Kompletní opravou prošly také obě původní dřevěné hlavice zvonů včetně kování a čepů s uložením v kovaných rohaticích. Vzhledem ke stáří a stavu všech součástí musely být některé kované prvky zhotovené nově, aby byly zvony plně funkční. ►

Náročnou technologii svařování památných zvonů vypracoval po první světové válce zvonař Rudolf Manoušek senior, který pak ve své brněnské zvonárně tímto způsobem zachránil desítky cenných zvonů. Do té doby se puklé i jinak poškozené zvony přelávaly nové a historické originály tak nenávratně mizely.

Celá oprava barborských zvonů byla financována s pomocí dotací od Středočeského kraje a Města Kutná Hora v celkové výši 911 000 Kč a veřejné sbírky *Zvony pro Barboru*. Tato sbírka je i nadále otevřena. Z původního odhadu 1,2 milionu stoupily náklady na obnovu zvonů na více než 1,9 milionu korun. Prostřednictvím veřejné sbírky se k dnešnímu dni podařilo vybrat 745 678 Kč a je stále možné přispívat přímo v chrámu svaté Barbory nebo poukázáním libovolné částky na transparentní účet 6008553379/0800.

Kristýna Drahotová

Oprava kostela v Chlístovicích

V září letošního roku byla zahájena rekonstrukce věže kostela svatého Ondřeje v Chlístovicích. V současné době probíhá sundávání šindele ze střechy věže kostela, aby se mohlo přistoupit k její celkové rekonstrukci. Velmi si vážíme podpory veřejné sbírky, která stále pokračuje, přispívat lze na transparentní účet číslo 123-903500217/0100. Děkujeme také za podporu kutnohorské farnosti, která nám s tímto projektem pomáhá. Více informací o sbírce a kostelu naleznete na našich stránkách sionskykostelik.cz.

Lukáš Strnad

FARNÍ KNIHOVNA: JAK SE ŽIJE V SEMINÁŘI

Milí přátelé, knižní fond farní knihovny nyní obsahuje na 620 knih a brožur, které jsou vám k dispozici. Všem dárcům knih patří upřímný dík. Nyní si můžete knihy sami vybrat v naší nově instalované skříni na chodbě arciděkanství, v klidu si je prohlédnout a v případě zájmu nahlásit výpůjčku v pracovní době ve farní kanceláři. V neděli je knihovna krátce otevřena po mši svaté při farní kavárně.

Dnes vám představím jednu z knih, které nám při svém odchodu zanechal otec Jan. Jmenuje se *Jak se žije v semináři* a pojednává o minulosti, současnosti a budoucnosti kněžského povolání v Čechách. Podle období je kniha rozdělena zhruba na třetiny. Autorem je Tomáš Kutil, novinář, publicista a autor rozhovorů s osobnostmi české církve. Předmluvu napsal biskup Vojtěch Cikrle, ale se zkušenostmi ze semináře se zde svěřují i další naši biskupové.

Na svůj pobyt v semináři vzpomíná Jan Baxant, pamětník obnovy a vicerektor pražského semináře, Krel Herbst, působící tehdy jako spirituál, nebo Tomáš Holub jako absolvent tří seminářů: nabízí porovnání původního semináře v Litoměřicích, ročního absolutoria v Salzburgu a obnoveného semináře v Praze. Svému působení v roli spirituála před deseti lety se věnuje Zdenek Wasserbauer a k budoucnosti kněžského poslání se vyjadřuje Václav Malý.

Přelomovým momentem pro studium bohosloví byl rok 1990, kdy byl zrušen prorežimní seminář v Litoměřicích. Rozdělil se na dva semináře, pražský a olomoucký. Tuto dobu hodnotí v knize Michal Slavík, původně spirituál a později rektor pražského semináře. Byla to doba konfliktu mezi profesorem Wolfem a kardinálem Vlkem o směřování pražské teologické fakulty, který byl pro bohoslovce velmi zatěžující. Na tuto dobu vzpomínají také tehdy studující P. Stanislav přibyl a P. Josef Ptáček.

Po roce 2000 vedl seminář rektor Artur Matuzsek, který jako kněz polské národnosti nabízí mimo jiné i srovnávací pohled do prostředí polského a českého semináře. NA toto období vzpomíná také nám známý kněz Antonín Forbelský, který tehdy působil nejprve jako vicerektor v konviktu (roční příprava na studium) a dalších pět let jako vicerektor v semináři. Zajišťoval především provozní a ekonomickou stránku chodu semináře. ►

Velmi zajímavou částí knihy je pojednání o současnosti semináře. Nyní je rektorem Jan Kotas. Seznamuje nás nejprve se svou vlastní formací a porovnává ji s nynějšími podmínkami, kdy je denní režim bohoslovců již volnější. Považuje za důležité, aby se na formaci bohoslovců podílel celý tým kněží s rozdílnými životními zkušenostmi. Po 15 letech obnovil funkci vicerektora a zavedl působení externích kněží. Tak se přes výuku liturgického zpěvu dostal na místo vicerektora původně externista, premonstrát Christián Pšenička. Jako externí spirituál působí nyní také bibliista Jaroslav Brož, vyučující na pražské teologické fakultě.

Do nedávné doby působil v semináři jako spirituál Josef Žák, který nás v knize seznamuje s novými způsoby formace budoucích kněží. Na svůj pobyt v semináři vzpomínají také dva nedávno vysvěcení kněží.

V poslední části knihy autor oslovil několik lidí, kteří s církví žijí a mají ji rádi, aby se zamysleli nad tím, co se od kněží v budoucnu očekává, jak mají být kněží formováni a co pro svou službu potřebují. K tomuto tématu se vyjádřil pastorální teolog Aleš Opatrný, Václav Malý, který má na starosti pastorační přípravu kněží pražské diecéze, spirituál římského Nepomucena Tomáš Roule, lékařka Marie Svatošová, novinář a publicista Josef Beránek a Helena Filčíková, redaktorka časopisu IN.

Knihy je velmi zajímavá a dobře se čte.

Milena Pfajřová

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

5. října

Jednání se týkalo zejména adventních akcí. Na základě pozitivní zkušenosti P. Vladislava Brokeše z Ústí nad Orlicí vznikl úmysl vytvořit adventní věnec pro veřejnost a umístit ho v blízkosti Svaté Barbory. Dále se jednalo o průběhu adventní duchovní obnovy na arciděkanství a u Svatého Jakuba: bude se konat v neděli 11. prosince odpoledne, vyvrcholí večerem chval. Farnost podpoří benefiční koncert pro charitu na první neděli adventní. V adventu také proběhnou akce pro děti, zejména setkání se svatým Mikulášem a malá duchovní obnova s přespáním na arciděkanství a účastí dětí na rorátech 10. prosince. Zejména tuto akci nelze zajistit jen silami katechetů, je potřeba zapojit rodiče dětí. Dále se hovořilo o spolupráci se sedleckou farností, ke které je na obou stranách vůle, ale je potřeba hledat konkrétní cesty. P. Vladislav Brokeš dále referoval o setkání zástupců farnosti s novým ředitelem církevního gymnázia a jeho kolegy, jehož výsledkem je ujištění o pokračování spolupráce.

-red-

16. listopadu

Členové rady byli informováni o postupu příprav na adventní akce včetně instalace věnce pro veřejnost a duchovní obnovy pro farnost. Diskuse se rozproudila kolem pořadu vánočních bohoslužeb, konkrétně kolem pojetí bohoslužby pro děti (rozhodnuto bylo pro slavnostní bohoslužbu slova) a místě konání tzv. půlnoční mše svaté (rada odhlasovala jako místo konání chrám svaté Barbory). Výtěžek vánoční sbírky bude věnován charitnímu Středisku Na Sioně. Krátce se hovořilo o konání čtvrtěčních adorací, prozatím budou zachovány. Barbora Křivohlavá informovala o stavu příprav na otevření církevní základní školy od příštího školního roku: důležitý je dostatečný počet žáků a zajištění kvalitního pedagogického personálu, který by se měl podílet na přípravných aktivitách co nejdříve. Školka také pracuje na obnově zahrady. Robert Otruba zpravil radu o nové dětské skupině v Centru Maják a o chystaném koncertu. P. Vladislav Brokeš informoval o rozhodnutí ekonomické rady obnovit nájemní smlouvy komerčním nájemcům v klášteře i v domě na Palackého náměstí na dva roky. Za tuto dobu by mělo být rozhodnuto, jak s těmito prostory naložit dále a zda, případně jak je využívat pro pastorační. Marie Slavotínková sdělila aktuality z gymnázia: dny otevřených dveří začátkem prosince a probíhající výstavu o Anne Frankové. Příští jednání pastorační rady bude 10. ledna.

-red- 09

Jsem tady a je to úžasné: Podpořte rozšíření zahrady školky

V květnu letošního roku byla naše školka spolu s dalšími čtyřmi mateřskými školkami vybrána Nadačí Proměny do projektu *Zahrada hrou*. Od nadace jsme dostali příspěvek ve výši 370 000 Kč. Pokud získáme v darovací sbírce 30 000 Kč, Nadace Proměny nás podpoří ještě jednou takovou částkou. Prosíme vás proto o pomoc s realizací tohoto cíle.

Jak nás můžete podpořit?

- * Zakoupením kalendáře mapujícího deset let dosavadního života školky (k dostání ve školce)
- * Zakoupením adventního věnce (k dostání o první adventní neděli v kostele svatého Jakuba)
- * Přispěním do nedělní sbírky při dětské mši svaté 18. prosince

Jak se promění zahrada mateřské školky?

Rádi bychom vytvořili jednoduchou koncepci zahrady, která by podporovala a rozvíjela kontakt dětí s přírodou a zároveň naplňovala principy pedagogiky Franze Ketta. Ty se dají jednoduše vyjádřit slovy: *jsem tady a je to úžasné*. Vedou děti k vnímavému zacházení se všemi projevy života v rostlinách, zvířatech a zejména v druhých lidech. Zahradu vidíme jako ideální přírodní prostor, který v dětech probouzí vnímavost k životu a podporuje jejich celistvý rozvoj. V rámci rozmanitých aktivit zde děti zažívají napětí i radost z nových objevů. Učí se, že zodpovědné chování k přírodě a k okolnímu světu je důležitou součástí lidské existence, stejně jako ohleduplné a šetrné nakládání s přírodními zdroji, o které se snažíme v celé škole.

Cílem proměny je taková zahrada, kterou budeme schopni vlastními silami a prostředky udržovat. Kromě podmínek pro pracovní činnosti dětí bychom zde rádi vybudovali nádrž na dešťovou vodu, v úseku zahrady u frekventované silnice zasázeli zelený plot a také další ovocné stromy a keře. Už nyní spolupracujeme s rodiči, kteří s námi budou novou zahradu tvořit.

Adventní věnce

Jsme moc rádi, že se můžeme vracet k tradičním společným akcím s dětmi a rodiči. Dílnu tvoření adventních věnců pořádáme již od samého začátku fungování školky. Letos jsme přizvali ke spolupráci studentky ze Střední pedagogické školy v Čáslavi, které s námi spolupracují v rámci projektu *S praxí do života*.

Pokud máte chuť, můžete se k nám připojit i vy: v pátek 25. listopadu zveme všechny přímo do školky, začínáme v 15:00 ve školce (Václavské náměstí 275). S sebou si přinejte dobrou náladu, zahradnické nůžky, popřípadě přízdoby. Pokud má někdo možnost darovat větve na výrobu věnců, budeme rádi.

Pokud nemáte čas na tvoření, můžete nás podpořit koupí adventního věnce. Ty budou k dispozici buď v pátek 25. listopadu od 17:00 ve školce nebo v neděli 27. listopadu dopoledne před a po bohoslužbě v kostele svatého Jakuba. Věncem je možné si i předem objednat na e-mailu materska.skola@khfarnost.cz nebo telefonem 731 191 017. Výtěžek z adventní dílny bude věnován na proměnu zahrady školky.

Škola v přírodě

V polovině října jsme se staršími dětmi vyjeli na školku v přírodě do Vřesníku u Humpolce, nedaleko kláštera v Želivi. Když jsme přemýšleli nad programem školky v přírodě, zabrousili jsme i do historie želivského kláštera. Naším vodítkem se stal architekt Jan Blažej Santini, který byl v roce 1702 pověřen projektováním a vedením stavby kostela Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele v Sedlci ►

u Kutné Hory. Pak byl pozván právě do Želivi, aby vypracoval projekt a dále dozoroval stavbu.

S dětmi jsme putovali po stopách Jana Blažeje Santiniho a plnili úkoly, abychom rozsvítili korunu Panny Marie: každý den jsme rozsvítili jednu svíčku. Děti hledaly ztracenou podkovu, přelávaly vodu pomocí listů, stavěly domečky v lese. Předposlední den jsme pěšky došli z Vřesníku do Želivi (5 km), kde nám paní průvodkyně ukázala všechny zákoutí kláštera a kostela. Tady děti mohly vylézt až na kazatelnu, ze které byla dobře vidět koruna. Tak jako lidé přicházejí na jarní rovnodennost do katedrály v Sedlci, stejně tak i v Želivi je koruna nad hlavním oltářem prosvětlená paprskem slunce v den svátku Panny Marie 12. září.

Celé naše putování jsme zakončili hledáním Santiniho pokladu a potom i slavnostním plesem plným princů a princezen. Počasí nám přálo, užili jsme si nádherného barevného podzimu na Vysočině, děti se každý den povozily na ponících a my dospělí jsme za velkého přispění dětí nasbírali každý den plný košík hub. Moc děkujeme všem, kteří se o nás ve Vřesníku starali.

Rubriku CMŠ připravila Barbora Křivohlavá

PESTRÝ PODZIM NA CÍRKEVNÍM GYMNÁZIU

Co se děje za klášterními zdmi gymnázia, když se rozběhne školní rok a studenti i učitelé již plynule frčí ve svých kolejích? Pokud bychom na těch klasických školních kolejích zůstali, tak to je jistě plno odučených hodin i napsaných písemek. Naštěstí jsme ale nezůstali jen u toho a jízdu učebnicemi si občas něčím zpestřili. Oproti loňskému covidovému podzimu, který akcím moc nepopřál, letošní podzimní kalendář je slušně zaplněný. Besedami (finanční gramotnost, dobrovolnictví v Evropě, život diplomata či restaurování památek) v rámci různých předmětů, nebo třeba výjezdy. Oktáva navštívila Vídeň, septima Lennonovo muzeum v Praze a v nejbližších dnech se vypraví do Prahy ještě také oktáva. Studenti kvinty až septimy odjeli na dvoudenní exkurzi do Osvětimi a Krakova. V souvislosti s tématem 2. světové války škola aktuálně hostí výstavu Anne Frankové, která je určená především žákům vyšších ročníků základních škol a školám středním. Zájem o výstavu byl však doposud velmi malý. Z přírodovědné sekce máme v plánu exkurzi do čáslavského Zenitu a v druhém pololetí do centra jaderného výzkumu v Řeži. Škola se pozvolna opět otevírá zahraničním výměnným pobytům, koncem listopadu odjedou někteří studenti na výměnný pobyt do německého Lipska a v jednání je navázání kontaktu se školou v severoitalském městě Brescia.

Máme radost z čínorodých studentů, ať už jako průvodců na výstavě, nebo redaktorů školního časopisu, který vyšel již potřetí (což je s velikostí vynaloženého úsilí opravdu parádní výkon a ne každý pokus o školní časopis se toho dočká). Úsi- ►

lí vyvinula i skupina tvůrců návrhů školní mikiny. Zdá se, že událost po všech peripetiích konečně dopadne a všichni se již brzy ohřejeme v pohodlných mikinách s důvtipným logem. U snažení studentů ještě chvíli zůstaneme, protože ročníky sekundů a sextu potrápilo plošné testování České školní inspekce z tělocviku. Kostrou hýbli a školu reprezentovali i vybraní chlapi v rámci turnajů florbalu.

Další velkou výzvou je příprava adventního koncertu, na který vás srdečně zveme: koná se 15. prosince od 17:00 v sedlecké katedrále.

Jsou-li mezi vámi zájemci o návštěvu školy, nebo víte o někom, kdo si na gymnázium plánuje podat přihlášku, v pátek 2. prosince od 9:00 do 14:00 a v sobotu 3. prosince od 9:00 do 12:00 proběhne den otevřených dveří. Informace budou také na webových stránkách školy cgym-kh.cz.

Více toho na následující týdny snad ani neplánujeme, aby jízda školním rokem nebyla až moc zběsilá a stihli jsme před Vánoce trochu přibrzdit. Přeji vám příjemné blížící se adventní dny!

Marie Knappová

OBLASTNÍ CHARITA KUTNÁ HORA

Benefiční koncert První adventní svíčka pro charitu

Zveme vás na benefiční koncert První adventní svíčka pro charitu, který se uskuteční v neděli 27. listopadu od 19:00 v kostele svatého Jana Nepomuckého. Účinkuje Smíšený komorní pěvecký sbor Vox Nymburgensis pod vedením MgA. Jana Mikuška. Výtěžek koncertu podpoří zaměstnávání klientů Centra Přístav v roce 2023. Vstupné bude dobrovolné, účel sbírky můžete na místě podpořit zakoupením sponzorské vstupenky za cenu 500 Kč nebo zakoupením výrobků klientů Centra Přístav s vánoční tematikou. Výtěžek benefice zdvojnásobí Nadace Divoké husy. Děkujeme všem partnerům, kteří se rozhodli beneficí podpořit: Nadaci Divoké husy, Město Kutná Hora, oběma kutnohorským farnostem, firmám Lepor, Foxconn, Korona, ČSOB Leasing a KHnet.info.

Vánoční strom splněných přání

Vánoční strom se zavěšenými přáními našich klientů najdete pod církevním gymnáziem v nově rekonstruované budově Centra Přístav Oblastní charity Kutná Hora, v ulici Jiřího z Poděbrad 289. Od 5. do 8. prosince denně od 9:00 do 17:00 si můžete vybrat přání konkrétního klienta a to mu splnit. Jejich přání nejsou velká, potěší je i malá drobnost. Splněné přání nám přineste do centra nejpozději do 12. prosince do 16:00. Naším charitním klientům se zdravotním postižením nebo duševním onemocněním a seniorům charitní pečovatelské služby dárečky předáme při vánoční besídce, kterou chystáme na středu 14. prosince. Akcí bude doprovázet prodejní výstava výrobků s vánoční tematikou našich klientů dílen Centra Přístav. Můžete tedy drobností potěšit i své blízké.

Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka 2023 se uskuteční v Kutné Hoře v sobotu 7. ledna. Hlavním záměrem sbírky bude podpořit realizaci sociálních služeb pro seniory a osoby se zdravotním postižením v nově zrekonstruovaném Centru Přístav. Dále finanční prostředky využijeme na úhradu provozních nákladů Dobrovolnického centra a zahájení dobrovolnického programu 5P. Tříkrálová sbírka opět přímo pomůže jednotlivcům a rodinám, které se ocitnou v nepříznivé sociální situaci, nebo nemajetným školákům a studentům v rámci humanitárních projektů v Indii. Zveme vás také na Tříkrálový koncert, který se uskuteční v neděli 8. prosince v sedlecké katedrále Nanebevzeť Panny Marie a sv. Jana Křtitele.

Charitní rubriku připravila Marcela Mommersová

VÝROČÍ SMRTI MONS. KARLA VORLÍČKA

Sto let uplynulo letos v říjnu od smrti významného kutnohorského arciděkana Karla Vorlíčka, který se významným způsobem zasadil o obnovu řady zdejších sakrálních památek, zejména chrámu svaté Barbory. Narodil se roku 1844 v dnešním Havlíčkově Brodě, již při studiu teologie se zajímal o dějiny umění a archeologii na přednáškách J. E. Vocela. Když byl v roce 1871 ustanoven kaplanem v Kutné Hoře, do centra jeho zájmu se dostala katedrála svaté Barbory, jež měla tehdy ještě sedlovou střechu a nevzhledné, provizorní západní průčelí. Vorlíček stál u zrodu archeologického spolku Vocel, od roku 1897, už jako arciděkan, byl jeho předsedou. Zasloužil se postupně o opravy kostelů Panny Marie Na Náměti, svatého Jana Nepomuckého, Všech svatých, Nejsvětější Trojice i svatého Jakuba. Své nejlepší síly věnoval obnově svatobarborského chrámu. Historii oprav sepsal podrobně v publikaci *Dějiny rekonstrukce a dostavby velechrámu svaté Panny Barbory v Hoře Kutné 1884–1905*. Pro jeho zásluhy mu bylo mimo řadu jiných ocenění uděleno čestné občanství Kutné Hory i čestný titul papežského komořího—monsignore. Ve svaté Barboře přivítal císaře Františka Josefa a později i prezidenta Masaryka. Zemřel po krátké těžké nemoci 19. října 1922. Jeho jméno nese, od roku 2011 oficiálně, park v okolí chrámu svaté Barbory: Vorlíčkovy sady.

Podle článku Lukáše Provaze v časopise Krásné Město 4/2010

VÝSTAVY NA OKRAJI HLAVNÍHO PROUDU NABÍZEJÍ SILNÁ POSELSTVÍ

Přijala jsem pozvání na výstavu pořádanou Církevním gymnáziem v Kutné Hoře. *Nechte mne být, jaká jsem: Deník Anny Frankové*. Jedná se o putovní výstavu, kterou vytvořil Anne Frank House v Amsterdamu a v Česku ji koordinuje spolek Schola Fidentiae – Škola s(ebe)vědomí. Výstava je na církevním gymnáziu ke zhlédnutí do 2. prosince. Kdyby se nejednalo o příběh patnáctileté židovské dívky, která zemřela v koncentračním táboře, napsala bych, že jsem se z výstavy vrátila nadšená. Už dlouho jsem ve vztahu k této tématice neprožila něco tak silného. Chronologicky a dobře uspořádanou výstavou nás prováděly Anežka a Andrea, dvě studentky z kvinty. Tedy dívky ve věku Anny Frankové. Z úst mladých lidí jsme se dozvěděli o hospodářské krizi, o označení Židů jako univerzálních viníků, o rodině Frankových, jejich skrývání v Nizozemsku, kde navzdory těžkým podmínkám tatínek ještě založil firmu, o ponorkové nemoci v úkrytu, o zradě, o rozdělení a o smrti. A hlavně o zázračném zachování zápisků talentované nedospělé dívky. Viděli jsme působivé fotografie zachycující těžké události, viděli jsme je v kontextu školy, která své studenty vede k toleranci, k vlastnímu úsudku a k vědomí vlastní ceny. A jak řekla na závěr průvodkyně Anežka, je potřeba si tvořit vlastní názor na to, co je dobré a špatné. Anna Franková si vědomí své ceny zachovala i přes veškerý útlak a ponižování. Jak je to nadčasové. A potěšující, že současní mladí lidé si to uvědomují. Anna zemřela na tyfus v Bergen-Belsenu těsně před osvobozením. Podobně jako Josef Čapek, jehož verše napsané v koncentračním táboře mi samy vytanuly na mysli: „Lidskost a přátelství chci velebit...“ Verše mne přenesly do Knihovny Kutná Hora na probíhající výstavu *pomáháme vám srcem už třicet let*. Rovněž putovní výstava vznikla k třicátému výročí Diecézní charity Hradec Králové, k vidění je v přízemí knihovny Na Náměti do 30. listopadu. Já vím, že jsem zaškatalkovaný chariták, takže moje výpověď nikoho nepřekvapí. Prohlížení a pročitání panelů pro mne nebylo jen milým setkáním s bývalými kolegy, ale i poznáním některých jejich klientů, nahlédnutím do jiných charit v diecézi. Pokud někdy toužíte víc vnímat, že jsou na světě věci, které dávají smysl, tady je k tomu dobrá příležitost. Na závěr si dovolím ocitovat výrok Marty Špulákové, ošetřovatelky z Hospice svaté Anežky v Červeném Kostelci: „Žijme a radujme se už teď a tady z každého darovaného dne.“

Roman Ševčík má nyní ve své restaurátorské dílně, kde pracuje se svou manželkou Patricií, dva barokní obrazy z hlavního oltáře našeho farního kostela svatého Jakuba. Není to ale poprvé, kdy obnovuje zdejší umělecká díla. Už v roce 2015 restauroval nástěnné malby v prvním patře arciděkanství, od té doby obnovil zašlou krásu řady dalších skvostů, které mají naše farnosti ve správě. Je tedy nejvyšší čas představit ho blíže i čtenářům farního Zpravodaje. Požádali jsme ho o nahlédnutí nejen do jeho pracovního života prostřednictvím tohoto rozhovoru.

V jaké fázi restaurování jsou nyní oltářní obrazy z kostela svatého Jakuba? Co je ještě čeká, než se budou moci vrátit na své místo v oltáři v Kutné Hoře?

V současné době již restaurátorské práce finišují. Obraz Nejsvětější Trojice od Petra Brandla je již dokončen a na obraze od F. X. Palka probíhá finální retuš. Tyto práce děláme v našem ateliéru. Následně budeme dokončené obrazy převážet do kostela svatého Jakuba, což je při rozměru většího obrazu 535 na 260 centimetrů celkem logistický oříšek, a následně musíme oba obrazy vrátit na jejich místo. Teprve tím budou restaurátorské práce završeny, stále mám velký respekt říkat, že už je hotovo. To bude, až se na obrazy podívám po demontáži lešení, které je nutné pro osazení obou děl.

Objevily se při obnově nějaké komplikace? Narazili jste při práci na něco, co vás překvapilo?

Na restaurování obrazů jsme se s manželkou oba těšili. Oba obrazy patří ke skvostům Kutné Hory a kostela svatého Jakuba. Pro zajímavost, v letošním roce je to přesně 260 let, co byl obraz *Stětí svatého Jakuba* osazen na hlavní oltář. O to větší byl důvod navrátit mu jasnou barevnost, připomínající škálu barev tak typickou pro benátskou školu.

Druhý obraz, *Nejsvětější Trojice*, je posledním dílem velkého českého malíře Petra Brandla. Velmi nás překvapil jeho stav. Jak víme, obraz byl již v minulosti opravován. Tento zásah se příliš nepovedl, a to říkám velice mírně. Obraz byl při poslední opravě nažehlen na nové plátno. Tak došlo k prvnímu a zásadnímu

poškození, když v průběhu nažehlování došlo ke sražení originálního plátna a k nevratnému poškození malby. To však nebyl ještě konec celé tragédie: při sušení plátna, kterým se mělo zamezit odpadávání originálu, došlo ke spálení barevné vrstvy. Myslel jsem si, že už se více nedá obrazu ublížit, ale dalo, jak jsme následně zjistili. Při restaurování se z obrazu odstraní všechny druhotné opravy, aby divák po restaurování obraz viděl v původní krásě. Také jsme snáli přemalby z poslední opravy a v ten okamžik jsme zjistili, že obraz je „promytý“, finální barevná vrstva je silně poškozena a na mnoha místech chybí. Doufám, že se nám povedlo toto extrémní poškození obrazu napravit a divák se zase bude těšit z krásného obrazu.

Co byste na základě práce s těmito obrazy řekl o jejich autorech, Františku X. Palkovi a Petru Brandlovi? Jak k vám tito malíři ze svých obrazů promlouvají?

Oba malíři jsou opravdoví mistři barokní malby. Je úžasné mít oba obrazy těsně vedle sebe a vidět detaily malby a pozorovat rukopis a práci se světlem a barvou u obou autorů. Poslední obraz Petra Brandla nedosahuje té mistrovské úrovně z vrcholu jeho tvorby, zato obraz *Stětí svatého Jakuba* je opravdu nádherný a mistrovský kus. V průběhu prací nám několikrát prošel obraz rukama centimetr po centimetru. Je úžasné, s jakou lehkostí je obraz namalován a jak jasné barvy malíř použil. Říká se, že malíř do obrazu zakomponoval svůj autoportrét.

U obrazu od Petra Brandla to bylo jiné. Na malbě je vidět její úspornost. ►

Z malby jsme cítili, že autor byl již nemocný a práci chtěl co nejdříve dokončit a dostat svým závazkům. Z obrazu je cítit únava způsobená nevázaným, jak by se dnes řeklo, bohémským stylem, tak typickým pro život Petra Brandla. Můžeme obdivovat malířův rukopis, jak jen dotykem štětce udělá prst, nebo živou malbu hlavy Boha Otce. Víme, že Brandl upravoval v průběhu malby kompozici obrazu, posouval břevno kříže, který drží Kristus, anebo pozměnil velikost zeměkoule, na které spočívá ruka Boha Otce.

Restauroval jste řadu dalších „našich“ uměleckých děl, sochy i nástěnné malby v kostele svatého Jakuba, fresku v kupoli kláštera svaté Voršily nebo celý oltář kostela svatého Václava v Malešově. Samozřejmě jsou to jen střípky vaší práce, která má obrovský záběr, ale přesto se zeptám, zda se vám vybavují nějaké konkrétní vzpomínky na tato díla. Jsou pro vás některá, která vám významněji utkvěla v paměti nebo vám přirostla k srdci?

Všechno jsou to krásné práce. Každá práce je jiná, řeší se jiné problémy, a to je na tom všem krásné. Co všechny tyto práce však spojuje, jsou lidé v pozadí, kteří nám dali důvěru a vytvořili zázemí, bez kterého se pracuje špatně. Rád bych jim touto cestou upřímně poděkoval, jak panu arciděkanovi Uhlíři, paní Krejčové, ale i dalším, panu Bouškovi, nerad bych na někoho zapomněl... Jednoduše všem z arciděkanství.

Věnujete se obnově malířských děl, obrazům i nástěnným malbám, ale i plastikám, můžete zrestaurovat díla vytvořená různými uměleckými metodami. Co je vám z této palety nejbližší, co máte na své práci nejraději? A podle čeho si vybíráte zakázky?

Na tuto otázku je složitá odpověď. Nedá se říci, co je mi nejbližší. Vždy s velkou

pokorou sleduji mistrovství freskařů, kteří v malbě umějí počítat se zakřivením klenby a s odstupem třeba patnácti metrů. Jejich rychlost: za jak omezený čas museli namalovat denní díl, než jim zasnul podklad! Obrazy jsou zcela jiná disciplína, jak říkal prof. E. A. Šafařík, s kterým jsme měli s manželkou tu čest se přátelit, obraz je královna umění. Ano, nejbližší mému srdci jsou asi obrazy.

V letošním roce mám také malé výročí třiceti let, co dělám tuto zajímavou práci. Třicet let se snažíme pracovat poctivě, a ono to nese své plody. Lidé se na nás obrazejí a dokonce si můžeme i vybrat práci, která se nám líbí.

Nejbližším restaurátorským kolegou je vám vaše manželka Patricie. Jak se vám spolu pracuje? Máte rozdělené kompetence? A jak se vám daří oddělovat práci od rodinného života?

Říká se, za úspěšným mužem hledej silnou ženu. I když tady odpovídám na otázku já, s manželkou Patricií tvoříme pracovní tandem, který spolupracuje už dvacet pět let.

U nás se pracovní a rodinný život neodděluje. Kolikrát se jelo na výlet a u té příležitosti jsme se šli podívat na obraz, který se má restaurovat. Kolikrát jsme slyšeli od dětí „ne, do galerie už ne“. Umění se stalo součástí našich životů. I když starší dcera studuje obor mimo umění, stále si kreslí a maluje nebo zkouší keramiku. Uvidíme, jakou cestu si vybere mladší dcera, snad jí láska k umění bude také naplňovat život.

Přemýšlíte při své práci i o tématech a obsahu děl, která restaurujete? Promlouvají k vám motivy, které zachycují? Je i tato rovina důležitá z hlediska vaší profese, nebo je to případně spíše osobní záležitost?

Nevím, jak na tuto otázku odpovědět. Ano, znalost výjevů, potažmo Bible patří k znalostem, které restaurátor musí ►

mít. Možná bych mohl odpovědět takto. Vždy když dokončím restaurování, zůstanu s tím dílem sám, prohlížím si ho a zažívám úžasný pocit. Nevím, jak jej popsat, ale je to něco mezi nebem a zemí. Cítím klid a zkrátka dobrý pocit. Myslím si, že se u lidí pomalu vytrácí pocit dobře vykonané práce, a to je trochu smutné. To je ta největší odměna. Na druhou stranu máme velké štěstí, že se můžeme podílet na záchraně věcí, které budou moci obdivovat další generace.

Mírím samozřejmě k tomu, že velkou část vašich zakázek představují církevní díla a památky. Zajímalo by mě, zda vás nějak oslovuje jejich duchovní poselství či jsou pro vás například zdrojem inspi-race pro osobní život.

Fresky, obrazy, sochy jsou vlastně výtvarně zpracované zásady žití života. Je to

vizuální transformace idejí, které by měly formovat náš život. Vidíte tam lásku k bližnímu, čestnost, víru... Když je člověk citlivý, tak ho umění ovlivní i v jeho soukromém životě. Nadarmo se neříká, že umění kultivuje ducha.

Věnujete se své vlastní autorské tvorbě? Případně, jakým způsobem regenerujete síly a vyvažujete pracovní tempo?

Vystudoval jsem Akademii výtvarných umění, ale plně se realizuji v restaurování výtvarných děl, volnou tvorbu nedělám. Moje práce mi je koníčkem, i když s manželkou také rádi cestujeme za uměním, máme rádi hory, jak v zimě, tak v létě. Rádi jezdíme na kole. V posledních letech jsem našel zálibu v józe, která mi dává uniknout od uspěchaného a digitálního světa, který nás ničí.

-red-

VA, PENSIERO (FEJETON)

V srpnu, tedy o letních prázdninách, jsme strávili s několika známými pár dní v blízkosti Mariánských Lázní a jeden den jsme věnovali návštěvě samotného města. Jedno z míst, u kterých stojí za to se pozastavit, je zpívající fontána. Každé dvě hodiny v ní tryská voda a hraje k tomu hudba. Vlastně spíš naopak – voda tryská intenzivněji nebo tlumeněji podle toho, jak hlasitě nebo mnohohlasně hudba hraje. Když je šero nebo tma, je prýstící voda osvětlená, ale my jsme tam byli v pět odpoledne, takže jsme vnímali gejzíry v přirozeném světle odpoledního slunce. Z reproduktorů zněl sbor židů z opery *Nabucco* od Giuseppe Verdiho. Skladba se jmenuje *Va, pensiero* (česky *Leť, myšlenko*).

Okolo fontány se sešlo několik set lidí – někteří z nás odhadovali dvě stě, jiní tři sta. Patrně většinou turisté – jednak od pohledu, ale také proto, že z mnohých stran byla slyšet němčina. Ti lidé, kteří pozorovali fontánu, mě zaujali nepochybně víc než samotná fontána, i když samozřejmě – nic proti fontáně. Koukal jsem se na ně a vzpomínal na svého dědu.

Můj děda se narodil před sto lety, v roce 1922, nedaleko Mělníka. V roce 36 nebo 37 (v patnácti letech) ho rodiče poslali „na studia“ do Sudet, konkrétně do Bohosudova nedaleko Teplic; cílem bylo nejen „středoškolské“ vzdělání, ale také aby si osvojil němčinu. Děda tam nebyl dlouho, ne déle než rok. Důvodem bylo jednak to, že se mu stýskalo, ale také asi to, že už to nešlo, protože situace byla tou dobou čím dál vyhocenější Adolfem Hitlerem. Děda se vrátil k rodičům a ze studií sešlo.

Když už byl částečně hluchý a úplně slepý, rád jsem si s ním povídal... Před tím taky, ale byl jsem moc malý na to, abych byl schopen mu položit nějakou smysluplnou otázku. O jeho pobytu v Sudetech jsem se toho ale nikdy moc nedozvěděl, protože na to vzpomínal nerad. Jedna z mála věcí, co několikrát zmínil, bylo, jak paní, u které byl na bytě, poslouchala v rádiu Hitlerovy projevy. Můj děda říkal: „Ale ten řval, Vášo, člověče, ten řval do toho rádia tak, že to úplně drnělo, to bylo ► 16

jenom takový rádio, a kolikrát vůbec nebylo rozumět, co říká, i když člověk uměl německy, a ta ženská ho poslouchala a byla z něj úplně zblázněná... ta ženská z něj byla úplně zblázněná...“

Na to jsem vzpomínal v srpnu u fontány ve městě, které bylo před sto lety národnostně německé. Bylo nás okolo ní několik set a všichni, Češi i Němci, jsme v odporčivém duchu sledovali, jak choreograficky z ní tryská voda a hraje k tomu *sbor židů*. Působilo to na mě povzbudivě a uvědomil jsem si, že jsem povzbudivý podobného druhu už delší dobu potřeboval. V roce 37 muselo být děsivě posluchat projevy Adolfa Hitlera pro kohokoli, kdo nebyl Němec – možná srovnatelně s dnešními projevy Vladimira Putina pro kohokoli, kdo není Rus. V roce 37 by nikoho nenapadlo, že se po dvou generacích sejdou Češi a Němci okolo fontány ve městě, odkud byli Němci odsunuti, a společně si poslechnou *sbor židů*. Ani my si dneska neumíme představit, jak na tom budou lidé za dvě generace.

Kromě vzpomínky na svého dědu jsem před dvěma měsíci u fontány přemýšlel o dvou věcech. Jednak – co všechno je možné namítnout. Jak dlouho to trvalo; kolik to stálo zbytečné bolesti, traumat, bezpráví nebo životů; že kdoví, jestli nás v klidu nedrží vlastně přesytenost; a hlavně – že ten prázdninový klídek může být zase překvapivě vratký.

Ale za druhé jsem přemýšlel o naději. O tom, jak je nefotogenická: kolik pozornosti by asi ve zprávách upoutal obrázek fontány? O tom, jak je pro mnoho lidí poznámka o naději nevyhnutelně naivní: ty zprávy, které mají schopnost nás vystrašit, působí o mnoho intenzivněji než ty, které by nás mohly uklidnit. Jak málo stačí, aby si člověk řekl, že „tohle nemůže dopadnout dobře“ – a jak velký nadhled je potřeba k tomu, abychom si připustili, že ani dnešní den, ani letošní rok nejsou přece poslední. To zlé je obvykle vidět hned a je to často intenzivní; pro uklidnění je naopak zapotřebí nadhled a odstup.

Říkal jsem si, že když se slovo *naděje* tak málo vyskytuje v hlavních zprávách, snad by se mohlo objevit alespoň ve farním zpravodaji.

Václav Schuster

KALENDÁŘ AKCÍ

St	23. 11.	Kavárna s překvapením: <i>Kuba</i> (19:00 – arciděkanství)
St	23. 11.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Čt	24. 11.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba) a kurz Alfa
Pá	25. 11.	Adventní dílna v církevní mateřské školce (15:00)
So	26. 11.	Žehnání adventních věnců (16:30 – u chrámu sv. Barbory)
Ne	27. 11.	První neděle adventní, mše svatá s žehnáním adventních věnců (9:00 – kostel sv. Jakuba) , možnost koupit si věnec z CMSŠ
Ne	27. 11.	Obřad přijetí do katechumenátu (9:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	27. 11.	První adventní svíčka pro charitu: benefiční koncert pěveckého sboru Vox Nymburgensis (19:00 – kostel sv. Jana Nepomuckého)
Út	29. 11.	Mše svatá v chrámu sv. Barbory (18:00), následně každé úterý
Út	29. 11.	Setkání zástupců společenství (19:00 – arciděkanství)
Čt	01. 12.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba) a kurz Alfa ►

Čt	01. 12.	Náboženství pro dospělé (18:30 – IC Sedlec)
Pá	02. 12.	Příležitost ke svátosti smíření a adorace (16:30 – Sv. Jakub)
Pá	02. 12.	Společenství mladší mládeže (19:00 – arciděkanství)
So	03. 12.	Fatimská pobožnost se mší svatou (7:20 – kostel Matky Boží)
So	03. 12.	Schůzka Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	03. 12.	Společenství dětí (13:00 – arciděkanství)
So	03. 12.	Společenství starší mládeže (koncert KKO v 19:00 – GASK)
Ne	04. 12.	Poutní mše svatá (9:00 – chrám sv. Barbory)
Ne	04. 12.	Rozsvícení vánočního stromu (17:30 – Palackého náměstí)
05. – 08. 12.		Vánoční strom splněných přání v Centru Přístav
Po	05. 12.	Modlitba za charitu (15:00 – klášterní kostel)
Po	05. 12.	Mše svatá pro děti a setkání se sv. Mikulášem (16:00 – Matka Boží)
St	07. 12.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Čt	08. 12.	Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie (18:00 – Matka Boží)
Čt	08. 12.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba) a kurz Alfa
Pá	09. 12.	Děti, které chodí na náboženství, přespávají na arciděkanství (17:00)
So	10. 12.	Roráty při svíčkách nejen pro děti (7:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	11. 12.	Sbírka na kněžský seminář
Ne	11. 12.	Adventní duchovní obnova farnosti (14:15 – arciděkanství)
Ne	11. 12.	Večer chval se skupinou Asaf (17:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	11. 12.	Koncert skupiny Trampoty (15:00 – Grunta)
St	14. 12.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
Čt	15. 12.	Adventní setkání CMŠ (15:30 – kostel sv. Jakuba)
Čt	15. 12.	Adventní koncert CG (17:00 – Sedlec)
Čt	15. 12.	Náboženství pro dospělé (18:30 – IC Sedlec)
Čt	15. 12.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	16. 12.	Společenství mladší mládeže (19:00 – arciděkanství)
Pá	16. 12.	Příležitost ke svátosti smíření (od 16:00 do 18:00 – kostel sv. Jakuba)
So	17. 12.	Vánoční besídka Slunečního kmene a Concordie (15:00 – CG)
So	17. 12.	Adventní koncert Art Dance Academy (17:00 – Grunta)
So	17. 12.	Společenství starší mládeže (19:00 – arciděkanství)
Ne	18. 12.	Sbírka na úpravu zahrady CMŠ ►

Ne	18. 12.	Příležitost ke svátosti smíření (od 16:00 do 18:00 – kostel sv. Jakuba)
St	21. 12.	Příležitost ke svátosti smíření (od 16:00 do 18:00 – kostel sv. Jakuba)
Čt	22. 12.	Studentská mše církevního gymnázia (11:00 – kostel sv. Jakuba)
Čt	22. 12.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	23. 12.	Stavění betléma a vánočních stromků (8:00 – kostel sv. Jakuba)
So	24. 12.	Betlémské světlo (10:00 – Palackého náměstí)
<i>Přehled vánočních bohoslužeb najdete na straně 5.</i>		
Po	26. 12.	Česká mše vánoční v podání USPS Tyl (15:30 – Sv. Barbora)
St	28. 12.	Varhanní koncert Václava Uhlíře (17:00 – Sv. Václav v Malešově)
Po	02. 01.	Modlitba za charitu (15:00 – klášterní kostel)
Út	03. 01.	Mše svatá pro děti (16:00 – kostel Matky Boží)
Čt	05. 01.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	06. 01.	Příležitost ke svátosti smíření a adorace (16:30 – Sv. Jakub)
Pá	06. 01.	Slavnost Zjevení Páně (18:00 – kostel sv. Jakuba)
So	07. 01.	Fatimská pobožnost se mší svatou (7:20 – kostel Matky Boží)
So	07. 01.	Tříkrálová sbírka
Ne	08. 01.	Slavnost Křtu Páně a mše svatá za dobrovolníky (9:00 – Sv. Jakub)
Ne	08. 01.	Setkání dobrovolníků (po mši svaté na arciděkanství)
Út	10. 01.	Jednání pastorační rady farnosti (19:00 – arciděkanství)
St	11. 01.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Čt	12. 01.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
So	14. 01.	Schůzka Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	14. 01.	Společenství starší mládeže (19:00 – arciděkanství)
St	18. 01.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
18. – 25. 01. Týden modliteb za jednotu křesťanů		
Čt	19. 01.	Náboženství pro dospělé (18:30 – IC Sedlec)
Čt	19. 01.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
St	25. 01.	Kavárna s překvapením: <i>Karélie</i> (19:00 – arciděkanství)
St	25. 01.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Čt	26. 01.	Eucharistická adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
So	28. 01.	Schůzka Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	28. 01.	Společenství starší mládeže (19:00 – arciděkanství)

POMOZTE DĚTEM NA SIONĚ

VÝTĚŽEK VÁNOČNÍ SBÍRKY
V KOSTELE SV. JAKUBA
POMŮŽE DĚTEM
SE SPECIFICKÝMI POTŘEBAMI
A JEJICH RODINÁM.

OBLASTNÍ CHARITA
KUTNÁ HORA

STŘEDISKO
NA SIONĚ

Římskokatolická farnost
arciděkanství Kutná Hora